Základní práce s procesy v unixech

20. dubna 2022

Vznik operačního systému Unix se datuje do přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století. Omezený výkon počítačů té doby se propsal i do architektury tohoto operačního systému¹ a mimo jiné i do návrhu jeho rozhraní pro práci s procesy, které je ve srovnání s Windows výrazně jednodušší, přičemž pro drtivou většinu situací zcela dostačující.

1 Procesy v unixech

Historicky je v unixech základní entitou vykonávající program proces. Jinými slovy na proces můžeme nahlížet jako na instanci běžícího programu. K tradici unixových operačních systémů patří, že jednotlivé programy jsou malé, plnící jeden účel a je možné je skládat do větších celků pomocí skriptů v unixovém shellu. Shell slouží jednak jako rozhraní pro interaktivní práci uživatelů formou příkazového řádku, ale protože se velice často jedná o plnohodnotný programovací jazyk, je možné v shellu sestavit program, který spuští a propojuje menší programy do větších.

Poznámka: V unixových operačních systémech se dá setkat s podrobnou dokumentací k jednotlivým programům/nástrojům. Ta je k dispozici jako program man, který (podle toho, co je nainstalováno) obsahuje jednak popis nástrojů (např. man ls vypíše dokumentaci k příkazu ls) nebo funkcí standardní knihovny, např. man fork zobrazí popis funkce fork().

1.1 Identifikace a organizace procesů

V unixových operačních systémech tvoří procesy stromovou hierarchii, přičemž v kořeni tohoto stromu je proces označovaný jako init, který je spuštěn jako první proces po spuštění operačního systému. Podobně jako na platformě Microsoft Windows je každý proces identifikován svým číslem, které se označuje jako proces id (zkráceně pid).

Aktuální pid procesu lze získat pomocí funkce pid_t getpid(), jejíž prototyp je v hlavičkovém souboru unistd.h.

Pro získání přehledu o běžících procesech se v unixech používá příkaz ps. Ten bez parametrů vypíše seznam procesů spojených s aktuálním terminálem. Pomocí dalších přepínačů lze tento výpis rozšířit, např. ps. -u vypíše všechny procesy daného uživatele, ps. aux vypíše podrobné informace o všech procesech. Více viz dokumentace programu ps.

¹A do operačních systémů z něj odvozených jako je např. GNU/Linux.

Pokud by nás zajímala hierarchie procesů, můžeme použít nástroj pstree, který jednotlivé procesy zobrazí jako strom.

Úkoly:

- Napište program, který po svém spuštění vypíše své pid a bude provádět nějakou činnost, nedojde k jeho ukončení.
- Identifikujte program pomocí nástroje ps.
- Identifikujte program pomocí nástroje pstree.
- Program ukončete pomcí kombinace kláves ctrl+c.

1.2 Vytvoření nového procesu

V unixových operačních systémech k vytvoření nového procesu slouží systémové volání fork, které je programům v jazyce C k dispozici jako funkce pid_t fork(), jejíž prototyp se nachází v hlavičkovém souboru unistd.h. Toto systémové volání vytvoří nový proces, který je potomkem procesu, jenž zavolal fork² a je to klon rodičovského procesu. To znamená, že rodič i potomek vykonávají stejný kód a každý má vlastní kopii dat. Rozdíl je v tom, že potomek má přiřazené nové unikátní id a rodič i potomek mají svůj oddělený paměťový prostor. Protože po zavolání fork() existují v paměti dva procesy vykonávající stejný kód, je potřeba je nějakým způsobem rozlišit. K tomu slouží návratová hodnota této funkce. Pokud se vykonávaný kód nachází v rodiči, funkce fork vrací pid potomka, pokud se vykonávaný kód nachází v potomkovi, vrací funkce fork() hodnotu 0. Pokud fork() vrátí zápornou hodnotu, došlo k chybě.

Úkol: Vytvořte program, který zavolá fork() a ověřte výše popsané chování.

1.3 Spuštění jiného programu

Vytvoření identické kopie procesu má pouze omezené použítí a v praxi často potřebujeme spustit jiný program. K tomu slouží systémové volání exec, které do paměti nahraje kód programu a začne jej vykonávat. Toto systémové volání je k dispozici jako sada funkcí s prototypy v hlavičkovém souboru unistd.h.

```
int execl(const char *path, const char *arg, ...);
int execlp(const char *file, const char *arg, ...);
int execle(const char *path, const char *arg, ..., char * const envp[]);
int execv(const char *path, char *const argv[]);
int execvp(const char *file, char *const argv[]);
int execve(const char *filename, char *const argv [], char *const envp[]);
```

Funkce execl a execv se liší ve formě argumentů, kdy první tři jsou funkce s proměnlivým počtem argumentů a poslední tři funkce své argumenty přebírají formou ukazatele na pole hodnot. V obou případech je konec pole signalizován hodnotu NULL. S výjimkou funkcí execlp a execvp se uvádí plná cesta k souboru s programem. Funkce execlp a execvp umí pracovat jen s jménem programu a vyhledávají

²tj. rodičovského procesu

daný program podle nastavení proměnné prostředí PATH. Funkce execle a execve předávají spouštěnému programu proměnné prostředí ve tvaru promenna=hodnota.

Ve všech případech, pokud došlo k selhání funkce, je vrácena záporná hodnota.

Pozor, jako první prvek pole argumentů, je předávaný název programu.

Úkoly:

- S použitím exec spusť te program uname --all.
- Ověřte, že pokud volání exec neselže, je nahrazen aktuální kód programu.
- Spojte volání fork a exec tak, aby rodič vykonávál nějakou činnost, zatímco potomek zavolá uname --all a ukončí se.

1.4 Ukončení procesu

Aktuálně běžící proces je možné ukončit systémovým voláním exit, které je realizováno jako funkce void exit(int), kde argument odpovídá návratové hodnotě, která je předána rodiči. Používat by se měly hodnoty jen z rozsahu 0 až 127, další hodnoty mají svůj vyčleněný význam. Tuto funkci najdeme deklarovanou v hlavičkovém souboru stdlib.h, kde je k dispozici ještě prototyp funkce void abort(), která ukončí aktuálně běžící program a uloží na disk obraz paměti (tzv. core dump), který je možné použít další k analýze programu a identifikaci chyb.

K ukončení běžícího programu jiným procesem slouží nástroj kill, který zašle signál procesu, aby se ukončil.³ Používá se ve tvaru kill <pid>.

Úkoly:

- Upravte program(y) z předchozích úkolů tak, aby na neúspěšné volání fork nebo exec zareagovaly voláním exit nebo abort.
- Ukončete nějaký běžící (ideálně nějaký méně důležitý) process s pomocí nástroje kill.

1.5 Čekání

Při souběžné práci s procesy nemáme garantované, že budou prováděny v určitém pořadí, ani jak bude jejich vzájemný souběh řešen. Při testování může být výhodné proces na nějakou dobu uspat. K tomu se dá použít funkce unsigned sleep(unsigned seconds), která uspí aktuální proces na daný počet sekund.

1.5.1 Čekání na potomka

Často potřebujeme provést kód v potomkovi a v rodiči počkat až tento kód doběhne. K tomu máme dispozici funkce pid_t wait(int *status) a pid_t waitpid(pid_t pid, int *status, int options) v hlavičkovém souboru sys/wait.h. Obě tyto funkce zastaví běh programu, dokud neskončí některý

³Nástroj umožňuje zasílat i další signály.

potomek (funkce wait) nebo potomek s daným pid (funkce waitpid).⁴ Obě funkce vrací pid potomka, a pokud ukazatel status není NULL, jsou vráceny informace o ukončení potomka. S těmi se pracuje pomocí sady maker, např.

- WIFEXITED(status) vrací nenulové číslo, pokud potomek skončil normálně,
- WEXITSTATUS(status) vrací návratový kód potomka, smí se použít, pokud je WIFEXITED(status) nenulová hodnota,
- WIFSIGNALED(status) vrací nenulové číslo, pokud byl potomek ukončen signálem,
- WTERMSIG(status) vrací číslo signálu, který proces ukončil, smí se použít, pokud je WIFSIGNALED(status) nenulová hodnota.

1.5.2 Zombie procesy

Pokud potomek skončí a rodič na něj nečeká voláním wait, vznikne tzv. *zombie proces*, tj. proces, který skončil, ale ještě v systému existuje, dokud si rodičovský proces nevyzvedne informace o jeho ukončení pomocí wait. Pokud si rodič tyto informace nevyzvedne nikdy (ani po svém ukončení), zombie proces je adoptován procesem init, který jej odstraní ze systému.

Úkol:

• Upravte předchozí úkol(y) tak, aby čekaly na dokončení potomka.

⁴Může se stát, že potomek dokončí svou činnost dřív, než je zavolána funkce wait, v takovém případě není běh programu pozastaven a funkce vrací výsledek okamžitě.